

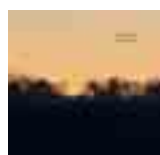

POP
NATALIA

'Everything & More.'
SonyBMG
★★★★☆

Iedereen weet het: Natalia heeft een goeie soulstem. Maar wat baat zo'n instrument als ze gevat wordt in een overweldigende, kitscherige sound, die de grootste gemene deler wil zijn van Stax-soul, hardrock en Madonna-pop? *Everything & More* is een goeie titel voor deze plaat: je hoort van alles. Harde drummers, vitale koorzang, stevige gitaarhooks, epische synths, het uptempowerk keurig afgewisseld met af en toe een piano-ballad, die stevast evolueert naar aansterkerrock. En alles vol overtuiging ingezongen door de diva uit de Kempen. Tekstueel trekt ze een breed assortiment open: ze is tegelijk een sterke vrouw en een weerloze minnares, en in de beste song van de plaat, 'Glamorous', toont ze zich verliefd op de schone schijn van het leven als ster. Je moet toegeven dat Natalia teksten gekozen heeft die de verschillende facetten van haar karakter onderstrepen. *Everything & More* werd geproduceerd door een Duits productietrio van Valicon, een bedrijf dat in eigen land al meerdere topacts in het poprock-genre heeft. De plaat is duidelijk gericht op de middenradio, op middelgrote arena's. Dit is muziek voor een vitalistische smaak, voor mensen die houden van clichés en flink wat overdrijving. Ons zegt het weinig, omdat het eenheids-worst is en omdat Natalia met ander materiaal veel meer zou kunnen boeien. De laatste twee tracks verkennen r&b-territorium en die richting mag Natalia best verder uitgaan. (vpb)

Download: 'Glamorous' en 'Unexpected'.

ELEKTRONICA
**FENNEZS/
SAKAMOTO**

'Cendre.' Touch
★★★★☆

Van de ondoorgrondelijke Japanse pianist Ryuichi Sakamoto mag u alles verwachten. Verbazen doet hij altijd, of hij nu bizarre pop maakt met het Yellow Magic Orchestra, avant-garde of Latijns-Amerikaanse muziek speelt of de etherische popliedjes van David Sylvian produceert. Sylvian is de link tussen Sakamoto en Christian Fennesz, de Oostenrijkse laptopmuzikant die een hele generatie elektronicamakers aan de gitaarambient hielp met zijn magnum opus *Endless summer*. Met Sylvian maakte Fennesz het heel mooie *Blemish*, dat gekartelde klanktapijtjes van digitale ruis en uitgerekte akkoorden onder Sylvians warme bariton schoof. Fennesz leidt de dans op *Cendre*, intussen al zijn tweede samenwerking met Sakamoto. Stel u een uitgestrekte, nachtelijke weide voor, vol elektronische krekelgeluidjes, met tussen het gras druppels piano. Wel, dat is 'Aware', waarin Sakamoto heel omzichtig Fennesz' klankenwereld verkent. In 'Haru' vloeien hun stijlen samen: een sobere, romantische pianomelodie gedijt op een ondergrond die lijkt te bestaan uit een vloeibare windbries. De in slowmotion voortglijdende ambient van Fennesz mag dan met veel gevoel voor detail zijn neergezet, toch houden wij het meest van de nummers waarin Sakamoto's naar Satie knipogende spel voor kleur zorgt. Op die momenten scheidt de chemie tussen deze twee grootmeesters hallucinante sprookjes, waar weinig moderne klanktovenars aan kunnen tippen. (svs)

Download: 'Aware' en 'Haru'

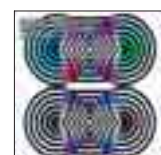

ROCK
GITHEAD

'Art pop.' Swim
★★★★☆

Githead is het verbond tussen Colin Newman (Wire) en zijn vrouw Malka Spigel (Minimal Compact), en Robin Rimbaud, die elektromuziek maakt als Scanner. Enthousiaste rockliefhebbers spreken van een 'alternatieve supergroep'. Nu is de opwindende rond Githead te begrijpen. Wire geniet dankzij de jongste postpunkrevival een 'cool' die de groep niet meer heeft gekend sinds eind jaren zeventig. Minimal Compact stond in 2004 weer even in de kijker met het carrière-overzicht *Returning wheel* en Scanner behoort nog steeds tot de invloedrijkste alternatieve figuren van de laatste vijftien jaar. Het trio kon de aanhangers van hun afzonderlijke werk al bekoren met *Headgit*, het Githead-debuut dat drie jaar terug de jonge postpunkgroepjes op hun nummer zette. De opvolger *Art pop* laat een rijker, uitgediept geluid horen. De spijkerharde, aan Wire verwante rock komt op het achterplan. Het hoekige 'Drive by' is een stormachtig hoogtepunt en het enige moment van onbezonnen agressie. In de andere gitaarnummers primeert een uitgezuiverde esthetiek waarbij strakke, klinische gitaren aan een puntige, hypnotische groove worden gekoppeld. Maar het zijn de atypische songs die de zekerheid bieden dat Githead een mooie toekomst heeft. Het bezwerende 'Lifeloops' bijvoorbeeld, gezongen door Spigel, met een wondermooie gitaarriff die als spinrag door de flinterdunne groove kronkelt. Dat lonken naar nieuwe horizonten maakt van *Art pop* een cruciale plaat in het genre. (svs)

Download: 'Driveby' en 'Lifeloops'

ELEKTRO
SHY CHILD

'Noise won't stop.' Wall of sound/Pias
WOS001CD
★★★★☆

Het duo Shy Child komt uit dezelfde buurt als The Rapture, huurde dezelfde producer - Paul Epworth (Phones) - in en toerde onlangs in het voorprogramma van The Klaxons. Om maar te zeggen dat Shy Child al te graag deel uitmaakt van de groep hippe vogels die de wereld bestormt met elektropunk. Een ijzersterke livereputatie hadden ze al, maar de toetsenist Pete Cafarella en de drummer Nate Smith hebben ook hun huiswerk naar behoren uitgevoerd. Voor 'Pressure to come' stond de funky disco-rock van MSTRKRFT model. Het kitscherige 'Kick drum', 'The volume' en 'Summer' werden overladen met het haagzieke en schreeuwerige geluid van Cafarella's draagbare 'keytar' (toetsengitaar). De klankkleur is extravert en fout genoeg om met songs als 'Generation Y' zelfs naar Scissor Sisters te lonken. *Noise won't stop* zit volgepropt met dergelijke pastiches, karikaturen en vooral ook trendy referenties naar Hot Chip, CSS, Soulwax en zelfs Timbaland. Dankzij Jason Boshoff, die de jongste tijd ook aan de knoppen draait bij Basement Jaxx, werd alles aangedikt met een bombastische disco-dreun. Shy Child is vermoeiend maar laat lawaai af en toe ook sexy klinken. (stl)

Download: 'Noise won't stop' en 'Drop the phone'

POP TOP
10

- (1) **Release the stars**
Rufus Wainwright
- (2) **Mirrored**
Battles
- (4) **Ngoni Ba**
Bassekou Kouyate
- (5) **Holly**
Justin Nozuka
- (-) **Art Pop**
Githead
- (9) **Beauty & Crime**
Suzanne Vega
- (-) **Flamoek Fantasy**
Orchestre International Du Vetex
- (3) **American Doll Posse**
Tori Amos
- (6) **Because of the times**
Kings of Leon
- (7) **Angelhead**
Gabriel Rios

CD VAN DE WEEK

Vuurwerk voor de zomer

ORCHESTRE INTERNATIONAL DU VETEX

'Flamoek Fantasy.' Via Lactea.
★★★★☆

Het Orchestre International Du Vetex, kortweg 'de Vetex', is een fanfare met muzikanten uit de regio's Kortrijk, Doornik, Rijssel en Roubaix. Vanuit de verlaten textiel fabriek Vetex in Kortrijk zoeken ze sinds 2004 een eigen sound. De locatie is geen toeval, want het was ooit de stek waar Vlamingen, Walen, Noord-Fransen en immigranten sa-

menwerkten. Sinds 2004 spelen de muzikanten samen, wat er een hecht geheel van gemaakt heeft. Dat is ook nodig, want de bezetting is opvallend. Grofweg bestaat de fanfare uit riet- en koperblazers, wat percussie en accordeon. Voor deze plaat komen daar gasten op drums, derbouka en viool bij. In totaal 22 man sterk. *Flamoek Fantasy* is hun tweede album. Een bruisende plaat vol sfeervolle dansmuziek, die overwegend naar het zuidoosten van Europa lonkt. Na een verleidelijke intro, die als een Arabische bezwering inwerkt, barst het or-

kest los als een losgeslagen straatfeest. Meteen daarna brengt 'Klezmer Amer' ons iets lichtvoetiger naar de jiddische dansmuziek. De belangrijkste invloed zijn echter de Balkanfanfares, waarvan 'de Vetex' mooi de kleur en de energie kan overnemen, en in mindere mate de harmonie. De invloeden zijn divers, met ook nog Latijnse stijlen als cumbia, ska en musette ('Valse du dentiste') erbij, maar het blijft heel duidelijk een grote fanfare. Minder wendbaar dan een Balkanorkest of een zigeunergroepje, minder virtuoos ook, maar

wel op zoek naar iets dat alleen van hen is. Een brede sound, een palet vol uiteenlopende stemmingen, en live gegarandeerd vuurwerk deze zomer. (vpb)

site: www.oidv.net

JAZZ

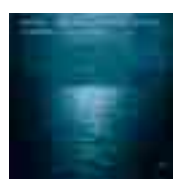
ANAT FORT

'A Long Story.' ECM 1994
★★★★☆

De Israëliische pianiste Anat Fort nam haar *A Long Story* in eigen beheer op in een studio in Brooklyn. Ze kon de gerenommeerde drummer Paul Motian overtuigen mee te doen. De opname lag lang in de kelder tot dezelfde Motian ECM-baas Manfred Eicher op Forts muziek wees. Even later had ze een contract. Ze bouwde haar opname op als een verhaal, waardoor ze een eigen klimaat creëert. Het begint met een trioperformance van haar eigen stuk 'Just now var. 1'. Het nummer wordt nog eens solo

hernomen midden in de opname en later nog een keer met de klarinettist Perry Robinson. De melancholische song bevat een pakkende pianolijn. Je hoort er zowel Oost-Europese als Arabische invloeden in, maar ook Keith Jarrett. Het is een meeslepend stuk, dat goed de contemplatieve sfeer van de opname weergeeft. Robinson is een oudgediende van de freejazz. Hij speelt op vijf nummers mee. Hij klinkt lyrisch ingetogen op het wiegende 'Lullaby', speels en uitdagend op 'Chapter two' in duet met Fort en blinkt uit op ocarina op het 'As two/something 'bout camels'. Op sommige stukken spelen ze ook vrijer, is de vorm opener en wordt de wisselwerking spannender. Fort kiest dan ook meer voor het hele klavier. In haar spel heeft ze ook invloeden van Paul Bley en

Cecil Taylor verwerkt. Bassist Ed Schuller kan met zijn diepe grote toon de muziek vooruitstuw en verankeren. Drummer Paul Motian is soms nauwelijks aanwezig, dan weer omspeelt hij als een danser de muziek. Fort is een pianiste met een melodische gift. Met haar tweede album bevestigt ze zich als een componiste van gracieuze stukken, die ook de scherper kantjes van de vrijere expressie niet schuwt. (kvk)

KLASSIEK

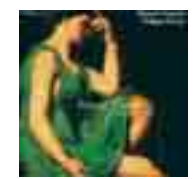
HENRI PURCELL

'Fantazias.' Ricercar Consort olv Philippe Pierlot. Mirare 012
★★★★☆

Deze integrale opname van Purcells muziek voor gambaensemble door het Ricercar Consort en Philippe Pierlot is ... perfect. Allereerst is er de onovertroffen muziek van Purcell zelf: een reeks van zeventien contrapuntische pareltjes, miniaturen inzake sfeerscheping, meesterwerken van halflicht en grijs tinten. Vervolgens is er de volstrekt empathische, oneindig subtiele interpretatie door het Ricercar Consort, dat zich steeds meer opwerpt als wellicht het creatiefste

barokensemble in het land op dit moment. Gambist Philippe Pierlot verzamelde met onder anderen Kaori Uemura, Rainer Zipperling en Mienke van der Velden de absolute toppers uit de wereld van de gambaspelers om zich heen.

Het klinkende resultaat is zonder meer het beste op cd: subtiel, maar toch retorisch overtuigend, barok tot in de kleinste vezels, maar tegelijk modern in zijn perfectie.

De schitterende opname én uitgave op het audiofiële label Mirare, ten slotte, plaatst